

Kasač

VOL.1 PROSINEC

*Time for
a new era!*

č a s á k

umění

zábava

zajímavosti

rozhovory

9

11

24

29

37

obsah

9 Lovci duchů

Co jsou to paranormální jevy?

11 Španělsko na dlani

Rozhovor s paní Terezou Kroker
o životě ve Španělsku.

24 Kafkaesque

Knižní recenze o životě a tvorbě
Franze Kafky.

29 Tajemství Havraní zátoky

Láskyplný příběh z pera
Kristýny Kubáňové.

37 Komiks

Hrdinka komiksu a nevyzpytatelné
počasí.

a další...

„New era“

A je to tady zase!

*Naše první číslo v tomto školním roce přináší
spoustu změn.*

*Ano, přivítali jsme do našeho týmu dalšího
šéfredaktora, ale také nové redaktory, kteří vás
zajistí nadchnou množstvím článků
o nejrůznějších tématech.*

*Můžete se těšit na oblíbené zprávy ze světa
sportu, či knižní recenze na současné i starší
autory, nechybí i pohlazení na duši v podobě
literárních počínů a na své si přijdou i milovníci
komiksu.*

*Rovněž vzniká i nová rubrika „teacher's space“,
do níž se můžete zapojit vy, čtenáři, a zjistit tak
něco o osobách, které denně stojí za katedrou
a mají zájem vás něco naučit.*

*Nový rok, nové možnosti, zkrátka „new era“ je
tady!*

Nela

Maruška

Sofi

Natka

Niky

Who is who?

aneb redakční tým se představuje

CO ČECH, TO MUZIKANT

I v tomto čísle pokračujeme s rozhovory vedenými s žáky naší školy, kteří se mimo školní lavice věnují rozličným koníčkům.

Tentokrát jsme vyzpovídali nadšenkyni pro strunné nástroje - Andreu Kornasovou.

Andreo, zajímalo by mne, co tě vedlo k tomu začít hrát na kytaru v tomto věku? Ptám se, protože u teenagerů už většinou opadá zájem o hudební nástroje.

Na kytaru jsem začala hrát ve svých dvanácti letech a pořád mě to baví!

Učíš se hrát na kytaru sama? Pokud ano, jak ti to jde? Vnímáš u sebe nějaký pokrok?

Ted' už se učím hrát na kytaru sama, víc mi to vyhovuje.
Ale před půl rokem mě učil učitel.

Už jsi někdy hrála na nějakém koncertě? Jaké si z toho měla pocity předtím a potom?

Hrála jsem už na dvou koncertech, poprvé jsem měla strašnou trému, ale po druhé to bylo lepší.

Jaká je tvá oblíbená píseň, kterou umíš zahrát, popř. jakou by ses chtěla naučit?

Zatím se učím hrát písničku s názvem *Thousand years*.

Andreo, bylo hraní na kytaru odjakživa tvým zájmem?

Ano, vždy jsem chtěla hrát na kytaru.

Pokud by se v budoucnu naskytla šance být profesionální kytaristkou, využila bys této příležitosti?

Upřímně ani nevím. Možná ano, byl by to pro mně asi nezapomenutelný zážitek.

Baví tě pořád hraní na kytaru jako na začátku, nebo tvůj zájem začíná opadat?

Někdy mám takové chvílky, že mě to nebaví, ale za dva dny mě to zase chytne!

Na závěr by nás zajímalo, zda jsi hrála v minulosti ještě na nějaký jiný hudební nástroj?

Nehrála, jenom jsem sólově zpívala šest let.

Děkuji za rozhovor.

NIKY

METAFORA LIDSKÉ MYSLI

Zamysleli jste se někdy nad otázkou lidské psychiky a jejího fungování? Pojímání této záležitosti může být rozličné a jedno z nich vám nyní představí naše redaktorka Niky.

Lidská mysl je velmi komplikovaná a mnoho z nás tu svou nechápe.

Představte si mysl jako jednu nástěnku, která je plná nápisů a obrázků představujících vaše vzpomínky, znalosti, zkušenosti a mnoho dalšího. Každý z nás má jinak velkou nástěnku, jinak plnou, jinak barevnou.

Představte si, že se vám v životě stane něco, s čím se těžko vypořádáváte. Představte si to jako barvu. Černou barvu. Někdo ji vylil na vaši nástěnku a teď to musíte čistit. Občas to trvá dlouho, hodně dlouho. Drhnete a drhnete barvu z nástěnky

pryč. Jde to těžko, ale pomalu začínáte pozorovat, že už mizí.

Jenomže vždycky tam zůstane šmouha. Šmouha, které si nikdo nevšimne, ale vy víte, že tam je a víte to moc dobře! Možná si toho někdo všimne jednou za čas. Ale, i když vám někdo pomůže čistit, pořád tam je.

Je to podobné, jako když si něco vylijete na bílé tričko. Sice ano, vypere se to, ale pořád to proti světlu jde vidět. Děláte, že ta skvrna není, neexistuje pro vás. Přesto všechno ji vidíte a nemůžete se jí zbavit. Po dlouhé době nejde vidět vůbec.

K
O
M
P
L
I
K
O
V
A
N
O
S
T

Ani si nevzpomenete, že tam vůbec
je, nebo byla.
Vaše vzpomínky jsou jako fotky. Fotky
jednou za čas vyblednou. Postupem
času na vaší nástěnce blednou
a blednou. Takhle to vypadá, když se
vás někdo zeptá, jestli si pamatujete
jeden nějaký zážitek, co s vámi měl.
Vůbec nevíte, o čem mluví, nemáte
ani tušení. Možná kousky se vám
vybaví, ale pořád to není úplné.
Hodně toho zapomenout nejde,
i kdybyste chtěli. Pronásleduje vás to,
nemůžete utéct. Sice jdete pořád
dopředu a dopředu, ale vaše
minulost jde za vámi. Minulost vám
pomalu už šlape na paty.
Nesmíte se zastavit, nesmíte se

ohlížet zpátky, jinak zase spadnete
do své minulosti, kterou nemůžete
změnit.

Každý z nás má jinou minulost, za níž
se, podle mne, většina z nás možná
může i stydět. Ale! Neexistuje věc, za
kterou byste se měli stydět! Budte
hrdí sami na sebe za to, že tu stále
jste.

Tenhle svět je velmi temné místo,
přesto je tu spousta světla. V lidech
dokáže být spousta světla. Někomu
stačí jenom, když se na něj někdo
usměje a hned má lepší den.

Proto malá rada na závěr: zkuste se
na lidi kouknout i z jiného úhlu!

V
Z
P
O
M
Í
N
Á
N
Í

LOVCI DUCHŮ

Co jsou to paranormální jevy? Kde se s nimi můžeme setkat a kdo se jimi u nás zabývá? Nevíte? Čtěte dál!

Paranormálním jevem se nazývají skutečnosti, pro které není známo logické vysvětlení.

Může jít o situace, kdy například:

- Fouká vítr, ale ani jeden list na stromě se nepohne.
- Není průvan, ale přesto se samy otevrou dveře, zhasne svíčka.
- Nikdo není doma, ale přesto jsou slyšet kroky, hlasy nebo se rozsvítí světlo.
- Zjeví se stín bez postavy.

Většina paranormálních jevů - konkrétně třeba duchové - chtějí, aby lidé věděli, že existují, protože se s nimi potřebují spojit. S pomocí člověka,

takzvaného média, mohou promlouvat ke svým dosud žijícím příbuzným. Jiní se chtějí někomu pomstít za něco, co se stalo v minulosti. Často jsou to jenom bloumající duše, které jsou většinou neškodné.

Existují různé pokusy o vysvětlení paranormálních jevů:

Jde o lidské halucinace způsobené působením atmosféry, např. opuštěný dům nebo hrad.

Jedná se o lidmi nastražené pasti, které mají za úkol odvést ostatní od věcí nebo tajemství, která se zde ukrývají. (např. v egyptské pyramidě, aby vykradači hrobek neodnesli z hrobky cennosti.)

Prvním týmem, který začal řešit paranormální jevy po celé ČR i v zahraničí, je skupina nadšenců, která se nazývá EPRV777

Tým byl založen 25. 5. 2005 v Brně-Stránská skála.

Jejich motto zní: „*Pomáháme živým, abychom pomohli mrtvým, a pomáháme mrtvým, aby mohlo být pomoheno živým.*”

Kdo by chtěl vidět tým řešící paranormální jevy v akci, doporučuji film *Krotitelé duchů* (*Ghostbusters*).

SPANĚLSKO NA DLANI

V letošním roce jste si možná u nabídky kroužků naší školy mohli všimnout i novinky v podobě výuky španělštiny. Za tím stojí nová posila pedagogického týmu paní Tereza Kroker. Pokud vás zajímá, proč si vybrala španělštinu a co ji vedlo k životu ve Španělsku, čtěte dál!

Na začátek by nás zajímalo, co vás vedlo k životu ve Španělsku?

Láska. Chuť poznat novou zemi, jako mladý člověk po studiích. Chtěla jsem se naučit nový jazyk.

Ze začátku to měly být jedny letní prázdniny s brigádou na zkušenou a trochu se to protáhlo. *(smích)*

Studovala jste v obou státech (CZ, ES)? Pokud ano, prozradila byste nám rozdíly ve školství?

Ano, studovala jsem v obou státech. Ve Španělsku jsem studovala tři a půl roku na škole podobné naší VOŠ.

Studijní systém Španělska je dosti rozdílný, např. v počtu tříd prvního i druhého stupně, ve věku, od kdy je dítě povinno do školy chodit, atd.

Nebudu Vám tady popisovat španělský školský systém. Kde však byly pro mne razantní rozdíly, které mne překvapily, byl veliký ruch všude kolem a způsob výuky.

Španělé jsou přirozeně opravdu hlučný národ a ve škole tomu není jinak. Avšak v hodinách mi připadalo, že žáci mají tak nějak větší respekt ke svým učitelům a opravdu bylo ticho a naslouchali.

Hodiny probíhají častěji formou dialogu, profesor-žák, studium je postaveno na samostatných pracích, projektech, skupinových pracích. Forma „*Najdi si sám a nastuduj téma.*“ je základ.

Na škole, kde jsem studovala byl i druhý stupeň základní školy, tudíž jsem viděla práci žáků v akci.

„Ze začátku to měly být jedny letní prázdniny s brigádou na zkušenou a trochu se to protáhlo.“

Bylo to zajímavé a přišlo mi to fajn, jak se děti učí opravdu si pomoci samy mezi sebou, jen konzultačně s vyučujícím řešily obsah svých prací, zda se ubírají správným směrem.

Ještě jedna skutečnost byla opravdu jiná, a to rozložení školního dne.

První vyučovací hodina začíná až kolem deváté ráno, pauza na svačinu je hodinová, všichni žáci, i ti menší, chodí o pauze ven, nikdo nezůstává na svačinu ve třídě.

Nebývají však pauzy mezi hodinami, ale třeba až po dvou předmětech. Také pauza na oběd je hodinová a někde i delší.

Škola končí mezi 16.-17. hodinou.

Školní rok začíná kolem 15. září a končí kolem 20. června, tedy delší letní prázdniny, plus každou chvíli nějaké svátky (fiesty), slavnosti, jen třeba velikonoční prázdniny mají desetidenní.

Jak dlouho a v jaké části Španělska jste žila?

Ve Španělsku jsem žila 8 let (2 roky ve Valencii, 6 let v Castellon de la plana) jsou to města od sebe vzdálené asi 80 km a u moře.

Ze Španělska jsem pak již v rámci manželství přeletěla do Indonésie (Jakarta), zde jsme žili s manželem necelé 3 roky, povětšinou jsem se pohybovala v hispánské komunitě.

„(...) přišlo mi to fajn, jak se děti učí opravdu si pomoci samy mezi sebou, (...)“

Samozřejmě jsem měla přátele i z Čech a angažovala se při všech kulturních aktivitách za Českou republiku.

Ovšem po 8 letech ve Španělsku mi sem tam nenaskočilo české slovíčko a dělalo mi problém se k některým věcem rychle

vyjádřit. Avšak pár českých kulturních akcí a knih, a vše se zase vrátilo

Jaký je život ve Španělsku v porovnání s životem v Česku?

Poklidnější, nikdo nikam tolik nespěchá. Lidé si tolik nestěžují jako my Češi. Obecně jsou pozitivní, velice kontaktní. Lidé se střetávají v ulicích, v kavárnách. Tam je na ulici rušno téměř vždy od rána do pozdních večerních hodin. Na první pohled cítíte tak nějak všude veselost. Avšak od 14. do 17. hodiny mají Španělé siestu, a to se odpočívá, celoročně. Obchody zavírají, kavárny mnohdy také, je čas odpoledního klidu. Tím pádem se prodlužuje pracovní doba, která povětšinou končí o to později. Slunce přispívá k lepší náladě obecně, a pokud žijete ve státě, kde minimálně 300 dní v roce svítí sluníčko, nejde nemít dobrou náladu.

„(...)nikdo nikam tolik nespěchá. Lidé si tolik nestěžují jako my Češi. Obecně jsou (Španělé) pozitivní, (...)“

Jsou ve Španělsku nějaké běžné návyky, které jsou výrazně odlišné oproti těm českým?

Všichni Španělé se zdraví dvěma polibky na tvář a vždy se Vás každý zeptá, jak se máte, jinak ani nejde začít žádnou konverzaci. Přirozeně jsou přátelštější než my Češi.

Jejich způsob života, myšlení je od základu pozitivní. Základ všeho je rodina a tu oni hájí a respektují nadevše. Dodržují zvyklosti, milují své slavnosti, svátky a udržují všechny své historicky kulturní akce. Rovněž si zakládají na své výborné středomořské kuchyni.

Jak trávíte svůj volný čas, jaké jsou vaše koníčky?

Téměř vždy trávím svůj volný čas s dětmi a manželem, Jsme akční rodina, takže hodně cestujeme, poznáváme nová místa, milujeme muzea. Pokud je to možné, lítáme do Španělska alespoň 3x ročně. Máme tam půlku rodiny a zázemí jako tady v ČR.

Aktivně praktikuji jógu, občas i vedu hodiny, mám ráda cyklistiku a literaturu pro rozvoj osobnosti.

Máte nějaký cestovní tip na Španělsko, který byste nám doporučila?

Nemohu doporučit přímo jedno místo, celé Španělsko je krásné, každá část má něco do sebe, přes pláže, hrady, muzea, památky.

Možná stojí za návštěvu Morella, protože je to místo, kde jsem se vdávala a rodné městečko mého manžela. Město, chcete-li vesnice, je pod ochranou UNESCO. Nachází se v horách a je zde hrad, malebné uličky, muzeum dinosaurů (velká naleziště kostí, mořských fosilií), jeskyně s malbami starými 12 000 let atd.

Z jakého důvodu jste se vrátila do Česka?

Manželova práce.

„Nemohu doporučit přímo jedno místo, celé Španělsko je krásné(...)“

Zajímalo by mne, jak se váš manžel vypořádává s češtinou. Přece jen to není jednoduchý jazyk. Chodí tedy na nějaké češtinářské kurzy?

Ano, můj manžel již devátým rokem chodí na kurz češtiny a na první dobrou, když promluví, byste již nepoznali, že je Španěl. *(smích)*

Co si váš manžel myslí o češtině?

Náš jazyk je složitý. Myslí si, že cizinec se nikdy nemůže naučit česky dostatečně dobře. Čeština má tolik možností vyjádření k jedné věci, že je nemožné rozumět a naučit se vše. A je opravdu kolikrát frustrující, že tak dlouho a intenzivně se učí česky a někdy prostě není schopen porozumět, nebo se vyjádřit. Jakoby se nikam neposouval, avšak stačí jiná osoba, jiná situace a zase je motivován učit se dál.

Když je váš manžel Španěl a vy jste Češka, jak mluví vaše děti?

Doma mluvíme třemi jazyky: já na děti česky, s manželem na sebe mluvíme španělsky a manžel na děti valenciánsky /katalánsky/. Je to oficiální jazyk jeho kraje. Valenciánština se od španělštiny liší asi jako čeština od polštiny. Tento jazyk je mix italštiny, francouzštiny a španělštiny.

Děkuji za rozhovor.

NATKA

PÉBÉČKO UŽ POTŘETÍ!

Pébéčko, nebo-li participativní rozpočtování žáků, se na naší škole uskutečnilo i v letošním roce. Jak to probíhalo a jak to nakonec vše dopadlo, vám přiblíží naše redaktorka Sofie.

Už třetím rokem se na naší škole uskutečnilo Pébéčko. Jako roky předtím, i letos si žáci dali na svých kampaních záležet.

Návrhy musely třídy vymyslet do středy 20 .9. 2023 a podávali je žáci 4.-9. tříd. Bylo jich celkem devět. Hlasovaly 2.-9. třídy. Rozpočet byl opět 30 000 Kč.

Kampaň probíhala od středy 25. 10. 2023 do středy 1. 11. 2023, třídy měly povinný plakát a po škole se objevovaly i dobrovolné letáčky. Hlasovat bylo možné od čtvrtka 2. 11. 2023 do pondělí 6. 11. 2023.

Vyhlášení proběhlo ve vestibulu školy ve středu 8. 11. 2023 a vyhrál projekt třídy 6. A s názvem Roboti. Dozvěděli jsme se zde také, že chvíli to vypadalo na remízu mezi prvním a druhým místem, které nakonec obsadil projekt třídy 9.B - Vybavení WC. Rozhodující byly čtyři hlasy.

Gratulujeme vítězi!

SOFIE

NEJDRAŽŠÍ FOTBALOVÉ PŘESTUPY

Fotbalová sezóna je v plném proudu a kdo ví, jak by to vypadalo s výsledky v jednotlivých klubech nebýt přestupů hráčů.

Kdo přestupoval? Kam? Vyplatilo se to? O tom všem vám nyní více poví naše redaktorka Nela.

DECLAN RICE

WEST HAM » ARSENAL

Snad jeden z těch nejdražších přestupů, co jsem kdy viděla. Declan Rice od roku 2016 oblékal dres West Hamu, kde ukázal, že je jeden z nejkvalitnějších záložníků dnešní doby. V minulé sezóně nastřílel 4 góly a připsal si jednu asistenci. Toho si všiml Arsenal a tohoto anglického defenzivního záložníka odkoupil za neuvěřitelných 116 milionů eur. Tato rekordní částka je sice přepísknutá, ale Declan už od svého prvního zápasu za Arsenal vykazue přednosti k vůdcovství.

Navíc míč ovládá perfektně ve středu hřiště a spekuluje se, že by Arsenal mohl být na konci ligy před nezastavitelným Manchesterem City.

116 MILIÓŇŮ

100 MILIÓNŮ

HARRY KANE

TOTTENHAM HOTSPUR

BAYERN MNICHOV

Legendární třicetiletý útočník Harry Kane strávil skoro celou svou kariéru v Tottenhamu s cílem vyhrát s ním ať už Premier League, EFL Cup, nebo FA Cup. Prostě jakoukoli trofej! To se mu však ani po deseti letech nepovedlo a zájem o tohoto anglického útočníka začal mít Bayern Mnichov. Ptáte se, proč si Bayern nepočkal, až Harrymu příští rok skončí smlouva, aby mohl jako volný hráč odejít do Bayernu zadarmo? Po skončení smlouvy by o Harryho mohly mít zájem další velkokluby, např. Real Madrid, a to Bayern nechtěl riskovat. Harry navíc v minulé sezóně nastřílel 30 gólů, což Bayern akorát utvrdilo v tom Harryho koupit. A zatím se vysoká částka vyplatila. Harry doposud nastřílel 7 gólů a připsal si 3 asistence.

JUDE BELLINGHAM
BORUSSIA DORTMUND

REAL MADRID

Za mě jeden z nejlepších a nejpovedenějších přestupů. Tento dvacetiletý mladý záložník válel už v Dortmundu a bylo jen otázkou času, kdy a kdo se o něj začne zajímat?! Jakmile se ozval Real Madrid se svou nabídkou, bylo dohodnuto a mladý Angličan podepsal kontrakt s Realem do roku 2029. Hned v prvním zápase Bellingham ukázal, že za tu částku opravdu stál a dokazuje to až doteď, kdy už si na konto připsal 5 gólů a 1 asistenci. Mladý Angličan je hodně aktivní, a navíc zastupuje i pozici obránce.

103 MILIÓNŮ

MOISÉS CAICEDO
BRIGHTON
»
CHELSEA

Také Chelsea zaplatila rekordních 116 milionů eur, konkrétně za ekvádorského záložníka z Brightonu.

Zatímco v Brightonu se mu celkem dařilo, v Chelsea nezačal zrovna nejlépe.

Spekuluje se, že i přestože nezačal nejlépe, by se mohl stát společně s Enzem Fernándezem obávanou dvojicí v Premier League.

Chelsea za něj však může být ráda, jelikož o tohohle mladého záložníka měl zájem i Liverpool, který svou nabídku pravděpodobně zavrhl. Zatím si v dresu Chelsea nepřipsal ani jednu asistenci nebo gól.

116 MILIÓNŮ

DOMINIK SZOBOSZLAI
RB LIPSKO
»
LIVERPOOL

Dominik Szoboszlai je jedním z nejlepších záložníků své doby.

Zájem o něj projevil Liverpool a aby taky ne?! Dominik exceluje jako útočný záložník, za Lipsko dal v minulé sezóně 6 gólů a připsal i 8 asistencí. Za tu krátkou dobu, co je v Liverpoolu, stihl dát 1 gól a být v několika nadějných šancích na gól. Na to, že Dominik příliš často nenastupoval za reprezentaci, dal celkem dost gólů a připsal si 3 asistence.

NELA

70 MILIÓNŮ

GRISHAVERSE NAPOSLEDY

„Tři doplňkové knížky aneb moje poslední zmínka o Grishaverse.“

Naše redaktorka Sofi vám přináší další knižní recenzi:

„Kromě knih, které zachycují příběhy jednotlivých hrdinů, se kterými jsem Vás už seznámila, autorka Grishaverse obohatila o temné pohádky, příběhy svatých a grafickou novelu o mládí Temnyje“

TRNITÁ ŘEČ (LANGUAGE OF THORNS)

Příběhy, které vyprávěla půlnoc, poutavé povídky (nejen) z Ravky, které hrdinové sérií pravděpodobně slýchali jako malé děti. Všechny z nich se nenápadně podobají bajkám:

-Ayama a trnitý les-

Příběh pocházející z Nové země je něco ve stylu *Kráska a zvíře* a skvěle knihu otevírá.

Vypráví příběh prince netvora a nechtěné statečné dívky. Zvíře žijící v trnitém lese začne krást dobytek a zabíjet lidi, a tak se jeho otec (král) rozhodne uzavřít s bestii

100k views

View all 1205 comments
1 DAYS AGO

příměří, ale nikdo nebyl s to se nabídnout. Když řekl, že vyslanci udělí odměnu, Ayamina rodina ji poslala ke králi. Netvor jí řekl, že když mu poví příběh, při kterém pocítí i něco jiného než vztek, nechá ji naživu a přestane sužovat stáda. Tak Ayama vyprávěla.

Nakonec jsme od Ayamy vyslechli tři příběhy - tři cesty.

Povídka je jedna z mých oblíbených, má spád a myšlenku. Mimo to je vlastně něco jako čtyři v jednom, protože jeden vypráví Leigh a tři Ayama.

100k views

View all 1205 comments
1 DAYS AGO

Konec byl skvělý, řekla bych, že i poučný. Ayama vlastně vypověděla i čtvrtý příběh, krátký. O dívce, kterou poslali zabít netvora. Ale jak skončil? K povídce jsem se kvůli tomuto článku ráda vrátila, má dobrou atmosféru, spád a celkově vás občas nutí se zamyslet.

-Příliš chytrý lišák-

Zřejmě nejslavnější příběh původem z Ravky, jehož hlavní hrdina dal přezdívku Nikolaji Lantsovovi (Sturmhondovi).

Když se nad tím člověk zamyslí, tak je zvláštní, že šarmantní korzár připomínal světloonošce opelichaného lišáka.

Lišák, který vlastně tak chytrý nebyl. Za celou povídku ho vidíme jen, jak přechytračil psy (což by bylo povedené, kdyby byli ti psi chytřejší), medvěda (který taky nebyl zrovna myslitel), a nechal se zradit holkou, načež ho málem stáhla z kůže. Podtrženo sečteno, jeho nejlepší kousek byl, jak hned po narození, podotýkám slepý, viděl matčin pěstěný kožich. Díky tomu vypožoroval její marnivost a dokázal ji přemluvit, aby ho nejedla.

Měla bych zřejmě přihlídnout k faktu, že povídky jsou psány mírně ve stylu bajek jako pohádky pro děti ze světa, který si autorka vymyslela. Až na tuhle malou logickou nesrovnalost a přeceňování lišákovy inteligence byl příběh dobrý.

-Čarodějnice z Duvy-

Jedna z těch opravdu temných pohádek, o které jsem si nejprve myslela, že se mi nebude líbit, ale nakonec jsem změnila názor.

V lesích kolem Duvy se ztrácejí děvčata a lidé zažívají hladomor. Jak je možné, že tři mladé dívky, téměř na vdávání,

-Malá kudlička-

Příběh je v podstatě o tom, jak nás pocit ovládnutí dokáže změnit a jak to mohou dobře myšlená slova urazit.

Ve zdánlivě zapadlé vesnici žije nejkrásnější dívka v Ravce, o kterou se brzy začnou zajímat nápadníci. Její otec proto všem zadá tři úkoly (nikdy nehynoucí klasika). Mezi muži ucházejícími se o její ruku jsou i princ a vlnostrůjce. Dva odlišné světy: příběh pochází ještě z doby, kdy lidé grišům nedůvěřovali a vyhledávali je jen, když je potřebovali.

zmizely beze stopy? Ukrývá se v lese démon nebo čarodějnice? Nebo je mezi lidmi z města únosce?

Zní to jako detektivka? Není to detektivka. Ale to nevadí. I tak je pro mě povídka, jedna z těch nejlepších.

Její nevýhoda je v tom, že ve vás vzbudí chuť k jídlu. Několikrát jsem při čtení pocítila touhu jít si pro něco k zakousnutí. A to z jednoho prostého důvodu: Čarodějnice z Duvy je zatraceně dobrá kuchařka.

Hlavní postava u ní stráví asi tři dny a všechny pokrmy jsou jednotlivě vyjmenovány. Povídku nedoporučuji lidem, kteří drží dietu.

Příběh ve stylu Jeníčka a Mařenky, akorát bez Jeníčka a s koncem, který se happy endu trochu vymyká.

Otec dívky věří, že princ ve všech úkolech hravě předčí ostatní, ale vlnostrůjce byl jiného názoru. Díky řece, kterou ovládl, byl ve všech úkolech první a každý nad tím vrtěl hlavou. Přece nedají nejkrásnější dívku v Ravce vyvrhelovi.

Ona dívka se zdála být přemýšlivá ohledně úkolů, které její otec nápadníkům pokládal. Nikdy se nezdálo, že mu opravdu záleželo na dívčině spokojenosti, až na řeku.

Ale jak to bylo dál? Povídka měla nějakou myšlenku i děj, ale mě moc nezaujala, řekla bych, že je jedna z těch horších.

-Princ vojáček-

Nyní se přesouváme do Kerchu, jímž nás provede příběh ve stylu Louskáčka.

Ten hodinář se jmenoval Droessen a zdál se být materiálekem. Jestliže jím nebyl, pak musím ještě více obdivovat jeho schopnosti. Vypravěč tvrdí, že byl démon.

Onen Droessen zatoužil po obchodnické dcerce, a tak jí při každé své návštěvě daroval jeden z jeho výtvorů. Mezi těmito věcmi byl i louskáček. Byl živý? Nebo ne? Ani já to nevím. Jeho jediným úkolem bylo vyradit Droessenovi všechna tajemství, která mu Clara šeptala. Udělal to?

Povídka měla od začátku podivnou atmosféru, která na mě nepůsobila moc dobře, ale podruhé mi to sedlo více. Na konci jste se chvíli usmívali, chvíli jste se ptali a úplně naposledy vrtěli hlavou.

Když jsem příběh četla poprvé, nelíbil se mi. Podruhé jsem ho milovala. Netuším, jak se to stalo?

-Když voda zpívá oheň-

Naši cestu zakončíme ve Fjerdě. Zde je opravdu škoda, že Leigh dala příběh až nakonec, jelikož já jsem to tady dočítala na sílu, a přitom je jeden z nejpropracovanějších a nejlepších. Pročítáte se povídkou ve stylu Malé mořské víly s odkazem k Temnyjovi a sanktě Uršule. Já osobně jsem tam Temnyje neviděla, ale celý internet ano.

Celou knihu oživují úchvatné ilustrace Sary Kipinové. Během čtení se kolem textu, stránka po stránce, utváří rám z tematických obrázků a na konci každé povídky je jeden, který zobrazuje konec.

Tak jsem si jednotlivé příběhy vlastně spojila s barvami a motivy.

Nezapomeňte, „Láska si potrpí na květomluvu, pravda však mluví řečí trnitou.“

Kniha si nezaslouží pět z pěti, ale nebylo to špatné.

100k views
View all 1205 comments
1 DAYS AGO

ŽIVOT SVATÝCH (LIVES OF SAINTS)

Příběhy ruských svatých s nádhernými ilustracemi Daniela J. Zollingera.

Kniha, se kterou jsme se setkali i v seriálu Světlo a stíny. Králův duchovní poradce

Aparátus ji věnoval Alině, když přišla do Malého paláce.

Vypráví legendy o dvaceti osmi (sedmi) svatých. Jedna z mých osobních favoritů je samozřejmě sankta Alina, opět díky srovnání, které nabízí trilogie popisující její příběh. Není větší moc než víra a nebude větší armáda než ta, která bude vedena vírou." - Aparátus, Zkáza a naděje. (pozn. Je možné, že citát není zcela přesný, jelikož byl zpětně dohledáván v angličtině a přeložen.)

Kniha je z těchto tří nejlepší. Jako u dalších dvou je z grafické stránky úžasná a příběhy jsou lepší než u zbylých dvou. Závěrečná legenda vás dostane poslední větou.

Doporučuji při čtení mít tuhle jako poslední, aby se Vám za Grishaverse udělala příjemná tečka.

DÉMON Z LESŮ (DEMON IN THE WOOD)

Alexandr Morozov alias Temnyj je jedním z mých nejoblíbenějších záporáků, a proto jsem se těšila na jeho backstory. Naneštěstí jsem se toho moc nedozvěděla. Skvělé grafické zpracování Dani Pendergast bylo v kontrastu s plytkým příběhem. Rozhodně to nebylo

nic, na co bych byla od Leigh Bardugo zvyklá. Zprv se jednalo o grafickou novelu a zadruhé byl příběh téměř o ničem. Čekala jsem něco víc, něco, co mi doopravdy řekne, proč se Temnyj rozhodl změnit svět způsobem, jaký předvedl v Griše. Ale viděla jsem jen jeho nespokojenost se stávajícím světem, první použití řezu a dostalo se mi pohledu na to, jak vypadala doba, kdy byli Grišové kořistí a neměli kam jít.

Celou dobu se akorát seznamoval s novými lidmi, jelikož s Baghrou (tehdy Lenou) dorazili do Grišovského tábora na hranicích Fjerdy, a skrýval před ostatními fakt, že je živoucí umocňovač. Ani jedno se mu moc nepovedlo - jeho „kamarádka“ se onen fakt dozvěděla poté, co jí a její sestře zachránil život a pokusila se ho zabít. Neúspěšně. Použil řez a ona a ještě jeden Griša, kteří chtěli jeho sílu získat pro sebe, za to zaplatili životem. To bylo to nejzajímavější, co se v knize odehrálo. Ve srovnání třeba s *Baladou o ptácích a hadech*, která představuje backstory hlavního záporáka z *Hunger games*, to bylo nijaké. Faktem ovšem je, že nelze srovnávat grafickou novelu s pětisetstránkovou knihou.

Dle mého skromného názoru, každý zarytý fanda Grishaverse by měl svou knihovnu obohatit i o tyto tři knížky. Kdo ví? Třeba vás nejedna schovaná spojitost zaujme víc než samotné příběhy.

SOFIE

KAFKAESQUE

„Nikdy jsem mezi německým národem nežil. Němčina je mi mateřštinou, a proto pro mě přirozená, ale čeština je blízka mému srdci.“

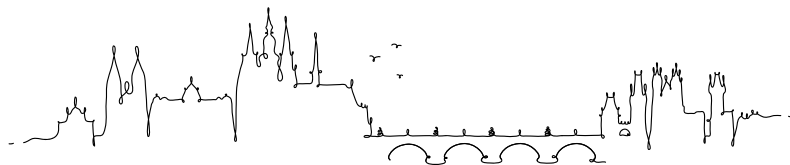
Osobnost Franze Kafky, německy píšícího českého autora 20.století, vám nyní představí naše redaktorka Natka.

KDO JE KAFKA A JAKÝ MĚL ŽIVOT?

Narodil se 3. července 1883 ve Starém Městě pražském. Pocházel z židovské rodiny obchodníka Hermanna Kafky. F. Kafka měl pět mladších sourozenců, šest nejblížešších členů rodiny zemřelo během holocaustu. Většinu života prožil v Praze, kterou miloval a byl jí inspirován.

Díky přehnané péči rodičů se pro něj však stala Praha také synonymem vězení, ze kterého se nikdy nebyl schopen vymanit. Osakru Pollakovi v dopise v roce 1902 napsal: „Praha nepustí. Ani Tebe, ani mě. Tahle matička má drápy. To se člověk musí přizpůsobit,... . Ze dvou

stran bychom ji museli podpálit, na Vyšehradě a na Hradčanech, pak by se snad podařilo uniknout.“

V roce 1902 se setkal s Maxem Brodem, rovněž studentem Karlo-Ferdinandovy univerzity, a jejich přátelství trvalo až do Kafkovy smrti v roce 1924.

O čtyři roky později promoval a stal se doktorem práv. Práci úředníka nenáviděl, ubíjela ho a necítil se při jejím vykonávání šťastný.

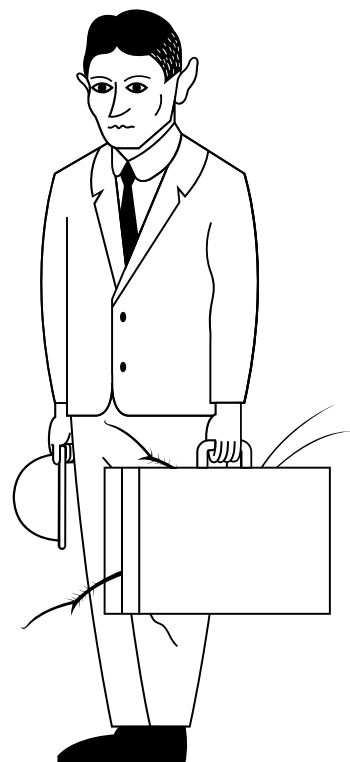
Nikdy se neoženil. Byl nekuřák, abstinents, vegetarián, a dokonce nepil ani kávu.

Kafka byl sionista a z jeho deníků plyne, že snil o životě v Zemi izraelské, avšak nikdy svůj sen neuskutečnil.

Nejdůležitější však pro Kafku bylo psaní, což se neshodovalo s prací v úřadě. Ke svému dílu byl Kafka neobyčejně kritický. Jen malou část uvolnil, většinou pod nátlakem, ke knižnímu vydání (*Rozjímání, Proměna, Ortel*, cyklus *Venkovský lékař, V kárném táboře*, cyklus, *Umělec v hladovění*). Větší část jeho díla, ta, která později vytvořila Kafkovu světovou slávu, vyšla z pozůstalosti („americký“ román *Nezvěstný*, romány *Proces a Zámek*, přes 30 povídek a desítky fragmentů, *Deníky z let 1909–1923* a cykly korespondence *Felice, Mileně, Ottilie a rodině a rodičům z let 1922/24*) díky tomu, že jeho nejbližší přítel Max Brod, poslušen vyššího mravního příkazu, nerespektoval Kafkovo přání, aby jeho rukopisy bez milosti spálil.

Jeho komplikovaný postoj k životu, problematizující i nejprostší věci života, nemoc a existenciálně pociťovaná potřeba psát krutě poznamenaly jeho vztah k světu a jeho úsilí o uzavření manželství a založení rodiny.

3. června roku 1924 zemřel a pohřben byl v rodinné hrobce na Novém židovském hřbitově v pražských Strašnicích.

ŽENY V KAFKOVĚ ŽIVOTĚ

Kafkův poměr k ženám byl komplikovaný. Přesto s několika ženami vztah navázal.

První, Felicie Bauerová. Jejich vztah trval 5 let, dokonce byli dvakrát zasnoubeni. Druhá Kafkova snoubenka byla Julie Wohryzková.

Důležitou úlohu v Kafkově životě hrála Milena Jesenská, první překladatelka jeho prózy do češtiny. Přestože se setkali pouze dvakrát, dopisovali si téměř až do Kafkovy smrti. O Mileně v dopise Maxu Brodovi napsal: „Ona je živoucí oheň, s jakým jsem se dosud neseťkal.“

Dopisy, které Franz Kafka napsal Mileně Jesenské, si můžeme přečíst v knížce „Dopisy Mileně“.

MOJE CESTA KE KAFKOVÍ

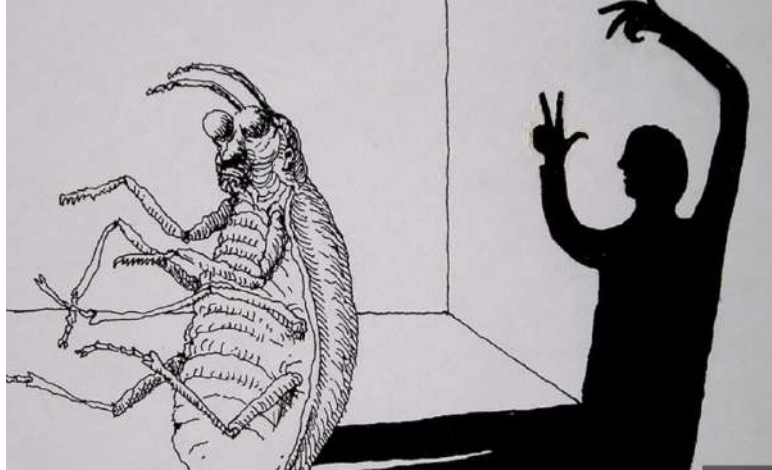
Dostala jsem se k němu díky sociálním médiím. Mezi mé zájmy patří četba a ráda se pohybuju kolem lidí na sociálních sítích, kteří sdílí stejné koníčky jako já. Viděla jsem různé recenze na knížky s krátkým popisem, nebo taky příspěvky o literatuře, kterou lidé přečetli za letošní rok, a mezi díly, co jsem už četla a líbily se mi, se objevoval také Franz Kafka (nejčastěji dílo *Proměna*). Po nějaké době jsem si ji přečetla a taktéž mě zaujal autorův styl a později jsem začala číst jeho další tvorbu.

KAFKAESQUE, ANEB KAFKOVŮ DÍLO

Kafkovo dílo není pouze dílem literárním, je to něčím daleko větším, než se na první pohled zdá.

Jeho dílo je silně autobiografické, ovlivněné jeho povoláním a rodinou. Franz Kafka měl napjatý vztah se svým otcem, ale přesto ho miloval. Kafkův otec byl obyčejný muž, se selským rozumem, velmi tvrdý. Kafka byl jeho pravým opakem, byl uzavřený, tichý, melancholický, přecitlivělý a tělesně i duševně slabý.

Roku 1919 vychází „*Dopis otcí*“, kde vysvětluje, proč se ho bojí a jaký je asi důvod jejich vzájemného odcizení: „*Milý tatínku, jednou, bylo to nedávno, ses mě zeptal, proč tvrdím, že z Tebe mám strach. Nevěděl jsem, jako obvykle, co Ti mám odpovědět, a to zčásti právě kvůli strachu, který z Tebe mám, a zčásti proto, že bych byl musel, abych tento strach odůvodnil, uvést příliš mnoho okolností a nemohl tedy v ústním projevu zachovat byť i jen jakous takous soudržnost.*”

CO SI MYSLÍM O TVORBĚ KAFKY?

Autor píše srozumitelným jazykem pochopitelným i pro dnešní dobu. Někdy mi přišlo, že jsou jeho díla neuspořádaná, co se týče časové posloupnosti děje (např. u díla *Proces*). Také jeho práce mají jednodušší dějové linky, než na které jsem zvyklá od jiných autorů. Ale to neznamená, že ztrácí na hodnotě. Naopak si myslím, že jeho povídky nabízejí zajímavý pohled na hodnotu života. Například u nejznámějšího románu „*Proměna*“ - když člověk vypadá jinak než většina, často mu nebývají přiznána stejná práva jako ostatním lidem odpovídající jakési sociální normě. Lze to dokázat třeba na šikaně. Vždy je obětí

ten, kdo se nějakým způsobem odlišuje od ostatních. U povídky *Proměna* totiž nejde o hmyz, ale o samotu a neporozumění. Popsala bych to jako takový pocit, pocit mezi lidmi: „*Jsem mezi nimi ráda, toužím po jejich sympatii, ale často mi proklouzávají mezi prsty a nerozumí mi.*”

Další, co jsem od něj četla, byl *Proces*, a pak také soubor dalších Kafkových povídek. Soubor povídek, který jsem četla, obsahuje větší a známější díla, jako je třeba již zmíněná *Proměna*, *Umělec v hladovění*, *V kárném táboře*, *Venkovský lékař* nebo *Ortel*, a pak několik menších, většinou jednostranných povídek náležících pod „rozjímání”. Abych byla upřímná, nečetla jsem každou povídku z uvedeného svazku (např. všechny povídky z *Rozjímání* a *Venkovského lékaře*), ale ty, které jsem četla, mě oslovily natolik, abych zvážila návštěvu Muzea Franze Kafky v Praze.

V budoucnu bych si chtěla přečíst „*Dopis otci*”.

Muzeum Franze Kafky bylo otevřeno v létě roku 2005 v jedinečných prostorách Hergetovy cihelny na malostranském břehu Vltavy v Praze. To je mezi Karlovým a Mánesovým mostem. Je trochu těžké najít, kde přesně se nachází, protože tam k mému překvapení nebyly žádné letáky/panely v okolí. Dostanete se tam malými dveřmi, které vás zavedou do turistického obchodu, kde se dají zakoupit jeho díla a také různé motivy od Alfonse Muchy (ten má stálou výstavu na Staroměstském náměstí).

Na oficiálních stránkách je napsané vstupné pro dospělé 300 Kč a snížené vstup pro děti a seniory 220 Kč, ale na místě jsme se dozvěděli, že jakožto český student mám vstupné za 50 Kč, takže to není cenově náročné. Poté, co projdete turistickým obchodem, se objevíte na malém náměstí s jednou restaurací a fontánou „Čůrající postavy”. Jedná se o dvě čůrající postavy, které močí do jezírka ve tvaru ČR.

A co taková výstava obsahuje? Lze si prohlédnout většinu prvních vydání Kafkových děl korespondenci, deníky, rukopisy, fotografie a kresby, které v minulosti nikdy nebyly vystaveny, trojrozměrné exponáty, audiovizuální programy a hudba vytvořená speciálně pro tuto výstavu.

Výstava je rozdělena do dvou částí – Existenciální prostor a Imaginární topografie.

Prostory jsou tmavé, osvětlené malými světýlky, které zajišťují příjemnou atmosféru. Při mé návštěvě nebylo moc lidí, takže se tam dalo dobře pohybovat a nebylo nutné čekat, než se ostatní posunou, abych i já viděla, takže si nemyslím, že přelidněnost je v tomto muzeu problém, jelikož jsem tam byla o víkendu o prázdninách (v době, kdy bych čekala nejvíce lidí).

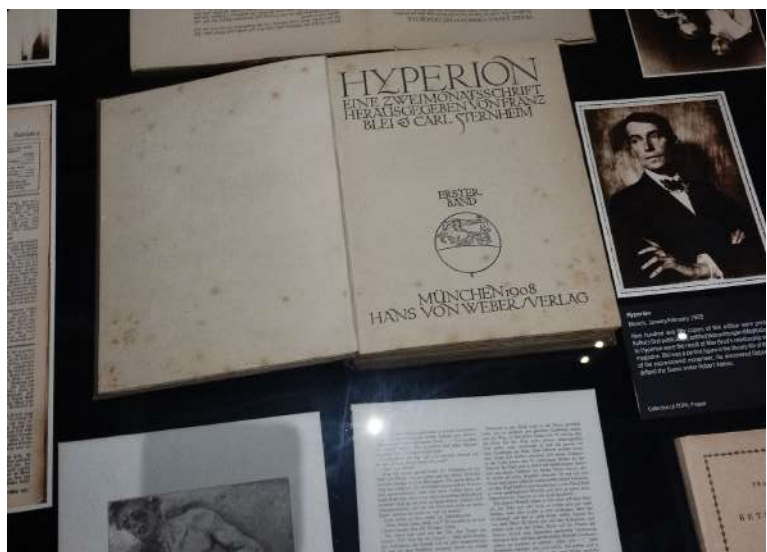
V první části jsou slyšet zvuky z dokumentárního videa z dobové Prahy, v druhé pak operní zpěv. Je to hodně na čtení, obsahuje to pár videí např. již zmíněné video o dobové Praze, pak třeba také krátké ilustrační video Kafkových nákrešů a v zadnější části míjející se texty o ženách v jeho životě, ale jinak je to samý text, což může některé odradit.

Lidé na internetu to hodnotili jako kratší prohlídku, přibližně půl hodiny, ale já osobně jsem tam strávila necelé dvě hodiny. Z mého zážitku šlo vidět, jak někteří turisté přeskakovali panely plné textu, takže tohle by mohlo být vysvětlení. Jediné takové mínus, co je třeba zmínit, a to, že výstava je určena hlavně cizincům,

takže mnohé bylo napsané jen v anglickém jazyce. Ale je tu i alternativa, kdy si můžete dopředu zajistit průvodce (lze jen přes webovky), to ale nevím, jak probíhá, protože jsem šla individuálně. Prohlídka s takovým průvodcem pak ale vyjde trochu draž, platí se vstupné +1000 Kč.

Celkově si myslím, že prohlídka je naučná a má schopnost vám otevřít nový pohled na Kafkovo dílo, neboť vám poskytne průřez celým jeho životem. Za tuhle návštěvu jsem velmi vděčná.

♥ TAJEMSTVÍ HAVRANÍ ZÁTOKY ♥

Emily a David spolu žili v malém domku poblíž pobřeží Havraní zátoky, kde byli každý den svědky krásy moře. Jejich láska rostla s každým novým úsvitem a západem slunce, které spolu pozorovali na útesech u moře.

Emily pokračovala v malování svých obrazů, které zobrazovaly živoucí podmořský život a nádherné pláže, které ji obklopovaly. Její obrazy se staly v městečku velmi populární, a tak začala dostávat nabídky od galerií a uměleckých sběratelů.

David se stále věnoval rybaření a stal se jedním z nejuznávanějších rybářů v regionu. Jeho ryby byly vždy čerstvé a chutné a místní restaurace si je zakazovaly. Přestože měl náročnou práci, vždy si našel čas, aby byl s Emily. Každý víkend si spolu vyrazili na dlouhé procházky po pláži, kde se nechali unášet hukotem moře a nekonečnou krásou přírody kolem nich.

Jejich vztah byl plný vzájemné podpory a lásky. Když měla Emily uměleckou blokádu, David jí připravil večeři a povzbuzoval ji svými slovy. Když měl David náročný den na moři, Emily mu připravila uklidňující koupel a dala mu najevo, že je na něj hrdá. Společně se starali o jejich dům a vytvořili si v něm útulné hnízdo, kde se cítili šťastní a bezpečně.

Jednoho podzimního dne, když slunce začalo klesat k obzoru, vzali si Emily a David volno a rozhodli se prozkoumat tajemnou jeskyni, která se nacházela na opačné straně zátoky. Tuto jeskyni vždy obklopovala zvláštní pověst - říkalo se, že skrývá poklady a že v ní byly spatřeny záhadné stíny a záblesky světla.

Sbalili si své věci a vydali se na cestu lodí. Když dorazili ke vstupu do jeskyně, zjistili, že je opravdu temná a záhadná. David svítil svou baterkou a Emily držela pevně jeho ruku. Krok za krokem procházeli úzkými chodbami a dívali se na podivné formace na stěnách. Najednou však ucítili, že se ztratili v labyrintu jeskyně.

„Je to tu opravdu zmatené," řekla Emily, „doufám, že nás to neuvězní."

David ji pohladil po ruce a usmál se. „Neboj se, dokážeme to společně. Ať už se stane cokoli, jsem rád, že jsem s tebou."

Prošli jeskyní, až došli k místu, kde se ocitli v prostorné jeskynní komoře. Strop této komory byl pokrytý třpytivými krystaly, které odrážely světlo jejich baterky do všech stran. Bylo to nádherné místo a zároveň působilo záhadně a magicky. Když si oba sedli na zem, David zpozoroval něco, co zaujalo jeho pozornost. Na zemi byl vyrytý nápis v podobě starověkých run. Rozhodli se ho společně přečíst, a jakmile začali přednášet slova, začala se jeskyně plnit světlem a hudbou.

Nápis byl starověkým rituálním zpěvem, který zpívajícímu dával moc otevřít cestu k pokladům a odemknout skryté tajemství jeskyně. Když ho Emily a David dokončili, ze země se začalo ozývat tajemné syčení a před jejich očima se zjevil nádherný skvost. Byla to nádhra - skrytý poklad ze skály. Tento poklad nebyl však zlatem nebo drahokamy. Byla to sbírka starých artefaktů a dokumentů, které odkazovaly k dávným dějinám města Havraní zátoky a jeho prvních obyvatel.

Emily a David byli ohromeni tímto objevem a s úžasem začali zkoumat artefakty a dokumenty. Pomocí těchto dávných záznamů začali rekonstruovat historii svého města a objevili, že jejich láskyplná pobřežní komunita má kořeny sahající až do 18. století. Bylo to pro ně fascinující objevení a přivedlo je blíže k místu, které měli tak rádi.

Když se vrátili zpět do svého domu, začali společně pracovat na výzkumu a zachování historie města. Jejich láska k moři a jejich objev v jeskyni ještě posílily, a stali se tak místními hrdiny, kteří pomohli odhalit skrytou minulost Havraní zátoky.

Jejich příběh se v městečku stal legendou a každý, kdo jej slyšel, věděl, že jejich láska byla tak hluboká a silná jako oceán, který je obklopoval. Emily a David žili šťastně až do konce svých dní, stále společně pozorující západy slunce na útesech u moře a díky své lásce k moři objevující nové poklady a tajemství. Byli dva lidé spojení nejen láskou, ale i vášní pro život a dobrodružstvím, které přinášel každý nový den.

KRISTÝN

„LÁSKA JE JAKO VEČERNICE...”

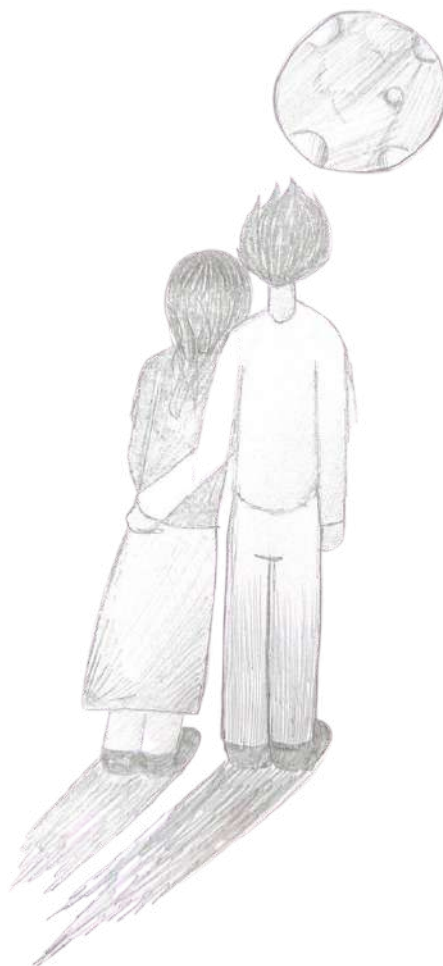
Naši redaktorku Kristýn si většina čtenářů spojí s ručně malovanými komiksy, které tvořily nedílnou součást každého čísla. Nyní ji však můžete spatřit skrze tvůrčí psaní.

-POD HVĚZDNÝM NEBEM-

*Na tmavé noci hvězdy září v dál,
v srdci tichý plamen lásky vzplanul nám.
Slova jako vlny na moři nás unášejí,
v básních lásky naše srdce se střetávají.*

*Pod měsícem tančíme ve světle stříbrném,
Naše duše spojeny jsou v jediném cíli věčném.
V básni těchto slov náš svět ožívá,
láska nás vede, kde noci se hvězdy sklání nám.*

*V tvých očích nacházím nekonečnou krásu,
všechny tajemství a naděje se skládají v jednu řadu.
Tak spolu jdeme ruku v ruce,
na cestě lásky, která nám je nadosah v dálce.*

Kresba: KRISTÝN

SVETROVÁ SEZÓNA JE ZPĚT!

Letošní podzim/zima se nese v karamelových tónech. Také se tuto sezonu vrátily zpět svetry a všechny druhy pletenin. Klidně můžeme do outfitu se svetrem přidat baggy džíny a vznikne nám perfektní outfit.

Jakmile se více ochladí, budeme v šatníku potřebovat jistě nějaký lehký, ale zároveň teplý kousek. Letos nejlepší volbou bude kabát v černé barvě, který se bude dát kombinovat téměř se vším. Výhoda kabátu je, že oproti bundám opticky nezvětšuje velikost postavy.

Pokud jste ještě neměli možnost seznámit se s džínovou maxi sukní, tak se jedná o dlouhou

Kraťasům a tílkům již odzvonilo, je potřeba se připravit chladnější dny. A jak ještě k tomu být trendy nám poradí redaktorka Eva,

sukni s rozparkem na noze, která se začala nejdříve nosit v USA a přenesla se i k nám do Evropy.

Tento typ sukně se proslavil díky celebritám, které se odvážily tento kousek začít nosit ve chvíli, kdy o tomto extravagantním kousku nikdo ani neměl tušení. Mohli jste ji například vidět na modelce Haily Bieber.

BAREVNÁ PALETA

EVA

Samozřejmě MC! Hlavně když je sýrová sezóna! Swiss King je nepřekonatelný!
-Inge Čechová-

**Máte raději MC
nebo KFC?**

Tak to je věčná otázka :))
Nugetky nebo stripsy?
-Monika Dluhošová-

MC. Mají nejlepší zmrzlinu a cappuccino v Ostravě!
-Iva Koczoňová-

Snažím se dodržovat zdravý životní styl, ale jednou za čas si ráda dopřeji odchylku od běžné stravy a užiju si něco křupavého a lahodného, jako je třeba kyblík od KFC.
-Věra Rymiecová-

Já navštěvuji raději MC a to ještě jen o prázdninách, zvláště když jsem na cestách.
-Iveta Bakončíková-

**V HLAVNÍ
ROLI UČITEL...**

**...ANEBO
„PTEJ SE!“**

Výborných spisovatelů je spousta. Je pro mě těžké vybrat toho nej. Když se zamyslím nad knížkou, která by se mohla líbit dospělým i dětem, napadne mě Malý princ, takže spisovatel Antoine de Saint-Exupéry.
-Lucie Fialová-

**Tentokrát se na
nejrůznější otázky ptají
děti nižšího stupně!**

Momentálně Jo Nesbo.
-Lucie Hečková-

**Jaký je váš
oblíbený
spisovatel?**

Upřednostňuji českou literaturu, a to například knihy od Markéty Lukáškové či Petry Dvořákové.
-Monika Sekelová-

Patrik Hartl
-Lenka Vařáková-

To je těžká otázka. Momentálně mám ráda knihy Kateřiny Tučkové a Petry Dvořákové. Na prvním stupni jsem měla nejraději Děti z Bullerbynu.
-Kateřina Vlčková-

S partnerkou si dáváme každý balíček k jinému oknu, takže na každou čeká překvapení. Moje vnitřní dítě si libuje v těchto maličkostech.

-Renáta Tomalová-

Ano.

-Jana Rabatinová-

Slavíte doma Mikuláše?

Je třeba si zpříjemňovat život každou příležitostí, která se naskytne, proto u nás doma s oblibou slavíme všechny svátky (tedy ty české nebo aspoň střeoevropské). Na Mikuláše obdarováváme nejen děti, ale chystáme si překvapení i my, dospělí, navzájem.

-Yvona Lišková-

Ano, slavíme.

-Veronika Rucká-

V tento den jsem přišla ke svému manželovi jako balíček od Mikuláše a od té chvíle společně putujeme životem už více než čtvrt století. Tento speciální den slavíme plni lásky a radosti, a vzájemně si darujeme drobné dárečky, které symbolizují náš začátek a naši společnou cestu.

-Věra Rymiecová-

Ano, ale hlavně ráda houby sbírám. Teď už jsem dlouho nikde nebyla, ale jako dítě jsem chodila s tatškou do lesa často a hodně se mi tam líbilo.

-Lucie Fialová-

Máte rádi houby?

Ano.

-Kateřina Bartková-

Jen ty jedlé.

-Monika Dluhošová-

Ano.

-Lenka Vařáková-

Houby mám ráda, miluji houbovou polévku, hovězí na žampionech, hříbkovou omáčku. Jen houby nerada sbírám. Máme chalupu v Dražanské vrchovině a místní lesy jsou prý rájem houbařů. Nevím, já jsem nenašla ani holubinku.

-Inge Čechová-

Mými nejoblíbenějšími předměty byla matematika a angličtina. Matematika mě provázela od malička, ráda jsem pořád něco počítala. Až z toho někdy rodiče šíleli, protože jsem přepočítávala i účty v restauraci a oni měli kvůli mě ostudu.

-Lucie Fialová-

Přírodověda, angličtina.

-Jana Rabatinová-

Jaký byl na škole váš nejoblíbenější předmět?

Já jsem si libovala ve výchovách, takže krásný školní den jsem vždy prožila s výtvarkou, pracovkou a tělocvikem.

-Iveta Bakoňčiková-

Na nižším stupni tělocvik - milovala jsem běh na krátkou trať. Na druhém stupni pak češtinu - velmi mě bavila literatura a rozbor vět.

-Monika Sekelová-

Narodila jsem se v Havířově.

-Kateřina Vlčková-

V Bílovci.

-Renáta Tomalová-

V Ostravě.

-Lucie Hečková-

Ve kterém městě jste se narodili?

Narodila jsem se na Čeladné.

Dnes už tam porodnici nenajdete.

-Monika Sekelová-

Udělal jste ve škole někdy něco, z čeho jste měli průšvih?

Na základní škole chodila paní učitelka do hodiny přírodopisu často pozdě, byla to poslední vyučovací hodina toho dne. Při jednom takovém čekání na její příchod jsme se celá třída

dohodli, že bude lepší jít domů. Zdálo se nám to jako super nápad. Mysleli jsme, že celá třída nemůže dostat ředitelskou důtku.

Dostali jsme ji všichni.

-Inge Čechová-

Už na základní škole jsem hlídala menší děti, hrála si s nimi. Chodila do mateřské školy si s dětmi hrát, bavilo mě to, a proto jsem chtěla být učitelkou v Mtš.

-Kateřina Bártková-

Od střední školy mám ráda děti, jezdila jsem hodně na tábory jako vedoucí, pracovala jsem v dětském koutku i v dětské skupině (miniškolka).

Tuhle školu jsem si vybrala, protože má dětem co nabídnout.

-Veronika Rucká-

Mám ráda práci s dětmi a na naší škole mě zaujala rozšířená výuka angličtiny.

-Jana Rabatinová-

Jak jste došli k názoru, že chcete být učiteli? A proč jste si vybrali právě tuhle školu?

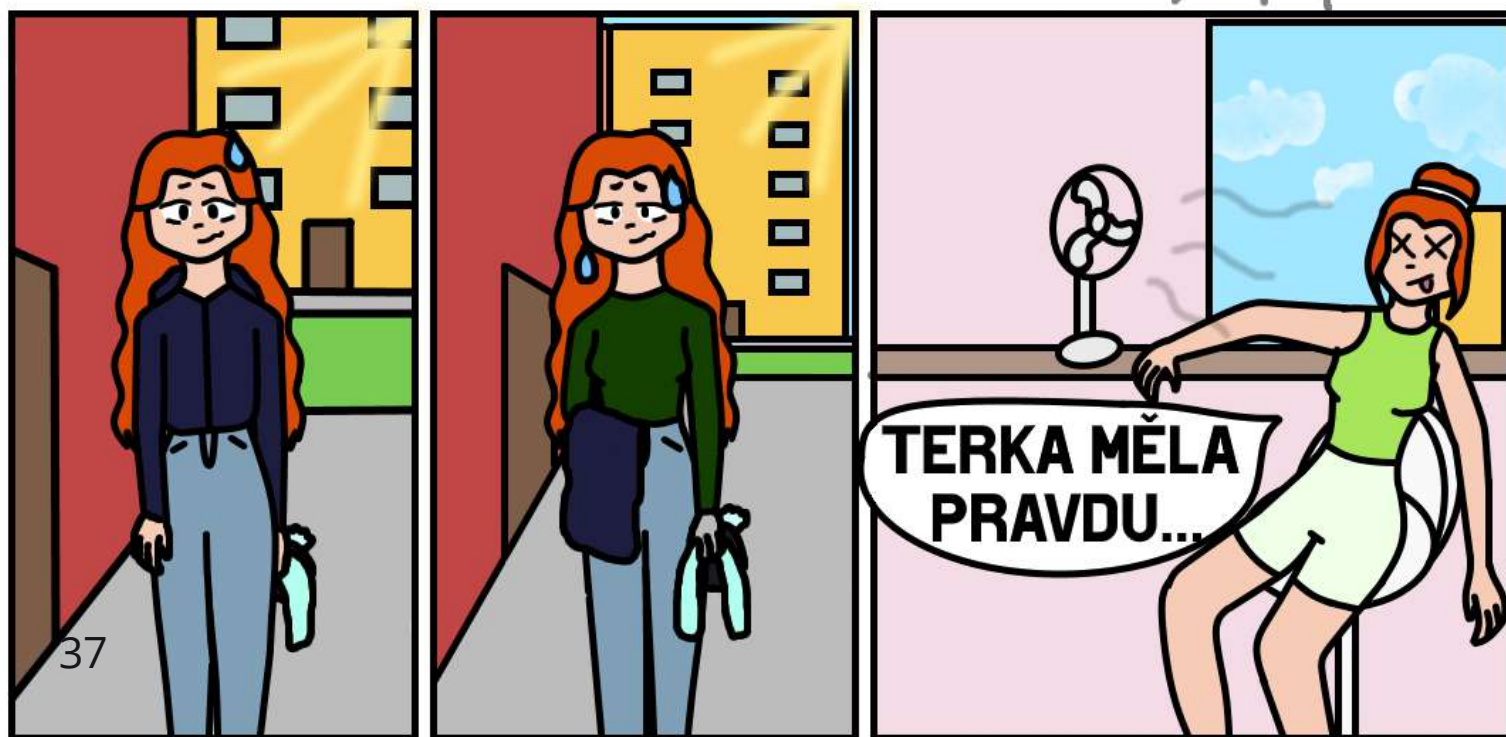
Odmalička jsem se chtěla stát paní učitelkou, protože mě v 1. třídě učila velmi inspirativní paní učitelka, která pro nás vyráběla užitečné pomůcky, aby nás všemu co nejlépe naučila. Vymýšlela pro nás hry, soutěže, a dokonce s námi hrála i divadlo.

Řekla jsem si: „Taková chci být“ a šla jsem za svým snem.

Je to obrovský dar, když člověk může v životě dělat to, co ho baví, a zároveň přispívat k něčemu užitečnému jako je vzdělávání.

A proč jsem se stala ředitelkou? Každý učitel, který pracuje a má rád svou práci, dříve či později přemýšlí o tom, že zaujme režisérské křeslo. Je to jedinečná možnost, jak tvořit školu dle svých představ. Ředitelem se nestanete hned. Musíte mít vysokoškolské vzdělání a pracovat nějakou dobu jako učitel. Práce ředitele Vám přinese radost, když jste pracovití, zodpovědní, odvážní, empatičtí a máte rádi lidi. Měla jsem štěstí, že jsem se stala paní ředitelkou právě na Krestovce, protože jsou zde milí žáci, ale také pracovití a tvůrčí zaměstnanci.

-Věra Rymiecová-

ČASÁK KASAČ

9. ročník 1. číslo prosinec 2023

Šéfredaktorka Mgr. Monika Sekelová, Mgr. Renáta Tomalová

Redaktoři Nikol Baracskáiová
Nela Drahotušská
Sofie Hurtová
Marie Miklošíková
Natálie Schillerová

Externí redaktoři Eva Daňková, Kristýna Kubáňová

Externí přispěvatelé Michaela Bartovská

Grafická úprava Mgr. Monika Sekelová

Použité fotografie Dostupné z: www.canva.com; www.google.com;
www.pinterest.com

fotografie:
Andrey Kornasové, Terezy Kroker, Sofie
Hurtové, Moniky Sekelové, Natálie Schillerové

Počet výtisků 1

Web <https://zskrestova.cz/aktivity/skolni-casopis/>

Vydává a tiskne ZŠ a MŠ Ostrava – Hrabůvka, Krestova 36A,
příspěvková organizace Krestova 1387/36A,
700 30 Ostrava – Hrabůvka

Cena 0 Kč

www.zskrestova.cz

**DÍKY,
ŽE NÁS
ČTEŠ!**

